

ALSÓ-LENDAI HIRADÓ

Előfizetési ára:	
Egész évre	8 kor
Fél évre	4 . .
Negyed évre	2 . .
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felolvasó szerkesztő, lapfőtulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
 MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 F. u. t. z. a.
 Hirdetések díjazás szerint.
 Kéziratok nem adnak vissza.

A vidéki kultúra.

Ákik képképfalakkal, felolvasásokkal, hangversenyekkel és hasonló eszközökkel akarják a vidéken a kultúrát és a kultúra iránt való érzelmet gyarapítani, azok nem melyednek el a baj gyökereig. Ideig-óráig tartó érdeklődést ez az eszközök is tudnak kelteni egyes művelődési kérdések iránt, de nem lehetnek állandó hatással, mert azt csak állandó eszközökkel lehet elérni. Sajnos, ilyen állandó eszközökkel nálunk csakis a székesfőváros rendelkezik. Vidéki város, amely számottevő nyilvános kulturális intézettel büszkélkedhetnék — alig van. Jölesz kivétel e tekintetben Szeged, melynek van kulturálatája s e palotában elég gazdag tartalma.

Örvendelés tényéket kell konstátálnunk, hogy most erős mozgalom indult meg, hogy más városokban is létesüljenek hasonló intézetek. E mozgalom nem kell félre érteni. Nem arról van szó, hogy vidéki városok számára valóra szóló gyűjteményeket létesítsünk, csak arról, hogy minden nagyobb vidéki várost a maga arányának megfelelő nyilvános gyűjteménnyel lássunk el. Főleg pedig oda kell törekedni, hogy minden vidék a maga speciális anyagát hordja össze ilyen nyilvános gyűjteménybe.

Ezeket a gyűjteményeket természetesen egy díszesebb helyiségbe kell összehordani. Nem kell a kulturálatának túlságos nagy méretűnek lenni, de ajánlatos, hogy a külseje is feltűnőse középület volt.

Az ilyen kulturálatába a tudomány és művészet különféle ágait egyesíteni lehet. Berendezésére mintául szolgálhat a szegedi kulturálatá. Legyen benne nyilvános könyvtár is, megfelelő olvasó teremmel.

Fontos alkatrésze lehet a kulturálatának a néprajzi gyűjtemény. Sőt ez lehetne mindenütt a leggazdagabb és legjellegzetesebb tartalom. Néprajza minden vidéknek van, egyes vidékek igazán gazdag és változatos. A néprajzi anyagot minden vidék ölesőn és gazdagon összehordhatja. Természetes, hogy a néprajz keretében a speciális házi ipar is helyet foglalhat, így a kulturálatá egyáltalán a nép iparának és érdekeit is szolgálhatja. Könnyen nyílnak mód a néprajzi történet számára gyűjteményt szerezni; minden vidék nepenél találhatók régi népsételek, régibb népszokásoknak maradványai és ezek összesítve, gazdag anyagot szolgáltatnak az etnografia művelői számára.

Ily etnografiai gyűjtemények európai hírvé is tehetnek egy-egy vidéki tartalom és semmi kétség, hogy számos külföldi érdeklődő felkeresne némely vidéki várost

csak azért, hogy a magyar népnék s a magyarországi nemzetiségeknek etnografiját megismerje. A szegedi kulturálatában ez a nagy hiány érezhető.

Művelődéstörténeti adatokat is kell gyűjteni a vidéki kulturálatában. Ebben is lehet specializálni. Majd minden régibb eredetű vidéki városunkban van speciális kultur-története. Kassa, Locse, Késmárk, Kolozsvár, Brassó, Székesfehérvár, Sopron stb. mind rendelkeznek kultur-történeti maradványokkal. Meg vagyok gyűződve, hogy egy-egy régi városunk lomtarából egész kis gyűjtemény kerülhessen ki.

Természetrjai gyűjteményt is könnyen és olcsó szerrel teremthetnek a vidéki városok. Ha rendszeresen összeállítanak a környék természeti világát, egyuttal közelebb hoznák a nép lelkéhez a természetrajzot. Az ilyen gyűjteményekből megtanulná a vidék lakossága, hogy minden fűszálcska, minden bogárka része a természet vegtelen rendszerének; a világegyetemnek. Hisz a műveltség ópen abban nyilvánkozik meg leginkább, hogy az ember minden dolgot, amely környezel, amiben él, ért és félő; hogy a világ dolgait tud gondolkodni s a dolgokat nem a véletlen szüleményének tartja, hanem egy nagy rendszer alkatrészeinek.

TÁRCSA.

Visszatérés.

— „Az Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcaja. —

Olga ma délután szokott szieszáját arra használtá föl, hogy keserű könyvek között jegyezze be naplójába a mai nap keserves történetét. Atya mindenean ferjéhez akarja adni egy emberhez, akit ő nem szeret, soha sem tudna szeretni s soha — soha boldog nem tudna vele lenni. Nem szerette, azért, mert ábrándos lelke előtt mindig csak Ő jelent meg, — az a másik, akivel lelkében, álmaiban és gondolataiban örökké foglalkozott. Ői szerette, — az egyszerű, igénytelen, vagyontalan fiatal embert, — aki ha szelíden azt mondta, nyájás szemmel nézett róla, tőibet ért neki, hízta Lenkey Artur legvalószínűbb kifejezései s minden kinsze, összes vagyona.

Szerette őt végtelenül, fatátságának minden hevével, a szenvedély egész szilajságával, úgy, miként a szív, csak egyszer szerethet. S meg sem lehet az óvé! Ennél a gondolatnál úgy megrázta lelkét a fájdalom, mint a föld melyében

rejtőző sziklát, a fáva dögése. Nem lehet! . . . Nem engedti atya, mert Ő szegény és Lenkey Artur gazdag, nagy vagyona van s ő azt hitte, hogy leányt evvel boldogítani fogja az egész életén keresztül. De mily nagyon csalódott!

Ez időtől fogva a szegény leány napról-napra hervadt, mint egy virág, a mely előbb boldogan élt s virult, míg a nap forró sugarától elhervadva egészen elhalt. Egy jött, holgyont napborsost mint egy kísérőt, a park sűrű árnyáiban, a tó partján örökig elgondolkozva. Azoknak susogta el a boldogtalan leány titkait s kérte a szelídot, kérte a játszi hullámokat hogy vigyák azt el Ő hozza, s meséljék el neki szíve háborúgat.

S midőn atya ilyenkor a gondolataiba merült leányt magának ábrándozási közepette meglette s kérte, hogy gondoljon Lenkeyre, ki nekemskora fejébe lemond, az apját az undásig szerető gyermek csak hallgatag beleegyezést ínta madonna fejével, míg a lelkében dúló viharok s atya iránt érzett végtelen szeretete közötti harcában, — tagadó választ adni nem bír, — nagyobb lévén lelkében a gyermeki, mint az oly sokszor megalmódot s mindennapi imájában is befoglaló kedvese iránti szeretete. De aztán mikor ismét magára maradt, s a leigazított indulatok forrtak magukról bekilykít, indulatosan veté le magát a bársosnyos fűbe s míg teste lazasan vonygott a fűkezesített dűh

és fajtádom közös rohamában, kezét ökölbe szorította kiáltott: „Lenkey! rosszul számított! Verőcsy Olga nem fog teged szeretni s nem is lesz a tied soha — soha Fuldokló zokogása veszett a hangja, míg végtelen keserveben kinosan rebegtek ajkai: „Istenem, Istenem! vedd el tőlem ezt a kinos életet, nem bírom ki tovább! . . .

Felkelt, bemért szobájába, elővette fiókjából azt az edes arczkópet, melyet a napnak minden orájában sokáig elnevezett. Nézi, mosk és sokáig hosszasan azt a nemes, ferfiás arczot, azokkal a harsonyas fűrtökkel, azokkal az igazmondó, tenger-mely kék szemekkel, amval a nemes homlokjal s mely nézte, szíveben tonpa, elegikus fajtádom vett erőt, tekintéle elilgyott, könnyei záporokét hullottak a képre, majd ajkához emelte s hevrél összecso-kolta; ki számlálhattá meg, könye egy vagy esők hullatá reá tőle. Majd bocsélit kezdett hozzá, ahhoz az ettelten, holt tárgyhoz; kérte, hogy ne haragudni reá azért amirt nem várja visszatérőt, gyermeki kötelességek tesz eleget akart, mikor minden szerelm, minden esz vonzalon nélkül oltárhoz lelt Lenkey Artural. Kérte, hogy felejtse el, bírójé ki meg emleket is szíveből. Mig így beszélt magában, a fájdalom és a kiáltott izgalomtól őstörtörtört lenyihalhattott a kerevetre és sokáig gondolkozott. Lelke ele idezte szerelme szomorú bűtötöt. Egy kiránduláson ismerkedett

Balkányi Ernő könyvkötészete Alsó-Lendván.

Etvállal es kétszít

mindennemű könyvkötő-munkát

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG;

Étvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

Ezt az igazi műveltséget oltáhná be a vidék lakosságába az ilyen kulturintézet, ilyen műveltségnevelve a kulturintézet, ilyen módot nyújtana a vidék lakosságának az ismerésre. Legalább megírnyítana az ilyen ismeret tele a vidéket s már maga ez az irányítás is nagy haladás volna a mai állapotokhoz képest, mikor a vidéken nincs semmi, ami irányítani tudná a vidék lakosságát és buzgalmat kellene benne a kulturális haladásra.

Természetesen a kulturpatolatokban képnyújtények is helyet foglalnának.

Nem sürgethették tehát eléggé, hogy teremtsenek a vidéken kulturpatolatokat. Ez emelne a vidék elélet a művelődési intézményekben is európai nivóra.

HIREK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó I-ével a VI. évfolyam harmadik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetési lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hártalekban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétkúdesében fennakadás történjék. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **Közizag, bizottsági ülés** volt 13-án a prof Jankovich László dr. főispán elnökben. A felolvasást alispáni jelentés szerint a házi állatok egészség állapota kedvezően volt. A gazdasági viszonyok rosszak a hósz miatt; személy és vagyonbiztosag szervezettetve nem volt; Brunner Gaszpar anyakönyvezéssel helyettes díjat felmentek.

— **Vád alá helyezett közéjzo** ezim alatt e lapok 31. számban — más lapok nyomán — közöltük, hogy Török Ernő mazarombati kir. közéjzo ellen 21 fegyelmi ügyben október hó 20-án lesz a tárgyalás. — E híreket közösgöttük aival, hogy a szombathelyi kir. ügyészség, mint közéjzo fegyelmi bíróság, a kir. ügyészség indítvány alapján 36 hivatalból e 1 magán panaszú által indított panaszt elvetett máz; most hátra van 21 hivatalból e 1 magánpanaszú által kért fegyelmi ügy. Ez a ténylős igazsága.

— **Kitüntetett gazdasági eselők.** Bellatinézon, mint nekünk írják, szép ünnepe volt vasárnap delölött. Ekor adta át *Szmodis* Victor alsólendvai főszolgábiró a földmívelésügyi miniszter

képviselőbe *Kóter* István gazdasági eselődnek azt a díszoklevelet, továbbá 50 koronát, melylyel a miniszterün harminezötves há szolgálatát és urasághoz való hüsegét kitüntette. Ez ünnepe a templom előtt való teregen folyt le. A munka ünnepeké elismerésre megjelent gr. Zichy Ágoston v. h. t. tanácsos eseládjával, az uradalom tisztikara, a papiség és a körökük lakossága igen nagy számban. Maga az ünnepe rövid volt az elájdokképpen két beszédből állott. Ez egyiket, az első, *Szmodis* Victor főszolgábiró mondta a következőkben:

Közgyelms uram!

Igen tisztelet ünneplő közönség!

A földmívelésügyi m. kir. miniszter ur ó eselöltentiaj *Kóter* István bellatinézi gazdasági eselődnek há é hosszas szolgálatának elismerésére oklevellel tüntette ki és részere 50 korona jutalmat volt kegyes adományozni.

Összejöttünk itt e mai napon, hogy az oklevellel és a jutalmat annak ünnepelesen kézbesítsük.

Közelgels uram! Igen tisztelet ünneplő közönség! Ányúl ér az ember a menyit a munkáját hárny elvéthetvása, foglalkozása legyen valának lássa meg valaki a napvilágot a legkisebb kényubában, vagy a legenyesebb palotában, kötelesegek hoz magával a földre, falmeyek annak nagyobbak, annak kiterjedtebbek, minél előkelőbb az illető társadalmi állása.

A ki ezen kötelesegeket lelkesmeretes pondossággal teljesíti, a ki azoknak megelöle a leltői hitelművelést, hasznos polgári a hazának, az jó hazá! — Tehát a szorgalom, a munka, a hivatásához, a foglalkozáshoz való ragaszkodás, odaadás, hüseg képezi az egyeni erők metekét! Nincsen szerényebb foglalkozás, mint a gazdasági eselőd é imé az is elismerésben, kitüntetésben részesül é méltán! Mert a eselődnek gazdájához való ragaszkodás, hüsegere, erénye és hogy valaki erényeket gyakoroljon ahoz nagy erkölcsi erő szükséges. Ezen erkölcsi erő a lelek műveltségéből é a szív jószágából szokott fakadni, hol az egyik hiányzik fokozottab meretében kell megülni a másikkal.

A eselődnek ragaszkodása, hüsegere esakis annak lelki jószágából származik, az pedig oly kiváló egyeni tulajdon, mely jutalmazásra díszteret érdemes, és huzdító példának kell hogy szolgajon.

— Az eselőd a ki dolgozik, a ki hi jó gazdájához annak agyában tevdának nem szülemének meg, de azokat he sem fogadják é soha sem lesz a társadalmi rend ellensége, bekesen teljesíti köteleseget és jutalmát a kötelesség teljesítés öntudatából meríti, megelégedett é boldog ember, meg a tunya munkásoktól, naplopó, ezéhek elgedelnekül napi szükségleteinek kielégítésére hozza nra a hasznos, erkölcsiéger eselődét, ellensége lesz a fennálló társadalmi rendnek megushodók önmagával, a világgal szívébe lelkébe lapozdik az ingyseg és gyűlölet, fáj neki a másnak jóléte de

nem keresi annak forrását, kezd küzdeni minden ellen, elveszti felelő felelőg, rombol, — a Műden aranykék, jótettek pedig a tisztas munka, a telenség, munkakerülés forrá a büntetőbe, a bukásba vezet.

Ti többi eselődök ki ma itt össze seregeltetek ne néztek így szemmel *Kóter* István jutalmazását tisztelettel, szeretettel vegyettek ö körül legyen a huzdító példát reatoz keze, hogy majdn ti is hasonló jutalmazásban, kitüntetésben részesüljétek.

És most lépjen elő *Kóter* István vegye át ezen oklevellel é jutalmat örtze meg híven mint ette büszkeségek é mint szent ereklyét hagyja hátra majdn utódjaira, hogy a késő utokor is felbuzdolon, epüljön példáján.

A főszolgábiró beszéde után *Kollár Péter* plebános lépett az emelvényre é ugyancsak tartalmas, példabékek bővelkedő vendégvilági beszédben huzdította a hallgatóságot a munka érdemének elismerésnek.

— **A helybeli kir. templomban ma vasárnap** fél 7 orakor rezgel királyunk ó felség születésnapja tiszteletére ünnepeles istentisztelet tartanak.

— **Vigyázatlanság áldozata.** Dobronakon f. hó 15-én a hajnali órakban *Herman* János jomodu gazda vejét szolgája agyónította. Az illető eselád Topliczara készült. Amint *Hern* un veje a szolga kamarában lévő szekényből ruháját kieszde, annak fókájában egy pisztolyt vett észre, mint szinten magával akart vinni. A szolga elakarta venni gadjutalót a pisztolyt, mi ugylátszik sikerült is neki, mert a pisztoly az ó kezében sült é *Hern*an vejét nyakában találta. A történet után bementek a szobába hol a megsebesült összeszét é megbalt. *Herman* János, mint volt közege bíró a gyilkost a helybeli kir. járásbíróhoz küldette.

— **A vármegyei tisztviselők fizetésének** rendezése lévénhatági bizottság közgyűlési határozatot a helygimnázium a következő leíráttal hagyta jóvá: "A folyó évi május hó 13-án tartott bizottsági közgyűlésen hozott határozatnál, amelylyel a mult évi szeptember hó 10-én tartott bizottsági közgyűlésen hozott határozatának a tiszti főorvos és a járási orvosok fizetésének felülemelésre vonatkozó része ödo módosították, hogy a tiszti főorvos részere 400 K. lapkénz állapították meg, a 12 járási orvos fizetésé pedig egyenként 850 K-ra emellették fel, valamint a most idezett határozatnak a fizetés emelésekre vonatkozó egyedi rendelkezést jóváhagrom. — Jóváhagrom továbbá a folyó éven hozott határozatában foglalt, helyesbíttéssel hozott határozat azon részét is, amelylyel a tiszti- é szolga-személyzet- é a kezelő-személyzetből az iródatársíték helyzetének javítása céljából megállapított ártózatok mellett öddéves korlátok rendezéséről."

— **Beültölt szerencsejátékok.** A helygimnázium a tudatlan nép kizsákmányolására alkalmas faluhelyeken, városok alkalmainál üztöt következő szerencse játékokat: hordozható tekehab-játék,

meg Gézával, de már mielőtt beszélt vele, ismerte szép é jó tulajdonságairól s ömieszes játékáról, mindenki ráfogta s mindig nevetve fagartak, nem zinderáló é is az ördögökkel, mint az ólasz Paganini mester. Ott, akkor először beszélt vele, érezte, hogy megtalálta azt, akit ideális, áhálóval lelke oly régdta keresett. Egészén olyan volt, mint a miylen idegét é ó leányos fantasziája alkotott magának tükör, birtokában állhatott. A két fiatal lelké hamar megértette egymást. Nem vallottak be soha szerelmükbe; de tudták jól mindketten.

Szerelmük kezdetével *Olga* előtt egész más, új világ nyílt meg, megváltozott világnézetük. Ez a szerelm betöltötte egész valóját, bevillagította szívet. Boldog volt. Szerette volna az egész szép ragyogó mindenségét magához ölni. Áltján nem szívesen látta azt, hogy *Olga* szívében a szerelmem *Geza* iránt napról-napra jobban honogtassa szíruvait. De *Olga* ezzel nem törődött, gondolta, majd csak beleszerzik, há látja, hogy mennyire szereti, s majd csak neki adja. De nem úgy lett! Maskep volt megírva a csillagokban! . . .

Egy delután *Geza* sapádján jött hozzá s mondta, hogy holnap utaznia kell, át lette helyezve — messzire. Mint a tiszta, felhőtlen égbe lecsapó villám oly hirtelen jött é a reakj nézve oly szomorú, lesújtó hír, Nem sejtették ok az, hogy *miért* történt ez, s hogy *ki* *idézte* *elő* a választ. Ezen a delután aztán a mindemkét egymás kezébe, ami oly régen marta szívüket. Elmondták, mennyire

szeretik egymást é hogy harmadik is várnak egymásra. A férfi ajkáról, mint a lava, úgy ömlött a reg elfojtói érelem. Esküdtök, hogy *nem lesz hűtlen* varja meg visszatérten s akkor — majd miylen boldogok lesznek. Csak egy hosszú, szenvedés é megis boldog életnek, melyben lelkük és egy végneküül, mámoros esők, melyben ajkuk összelelten, — volt rá a felelet.

Mielőtt elment *Géza*, elővette kezébejét s lassan, mintha csak szomszédok barátságával simogatta volna végig a hurokat, jatszani kezdte eselődén: . . .

Fesske mádr utak indult, az idő is öszre jött, Elbeszéltem én is teled, fajt a tellem, nagyon fajt, Esküdötök, megígértök, hogy örök lesz a hüsegötök, Megesküöttél é esők után, mindent hittem teneked. . . .

Geza távozása után fél évre, kitértek *Vértesy* *Olga* é *Lenkey* *Artúr* esküvőjébe. Az apját imadásig szerető gyermek nem mondott ellen aja kívánásának . . .

Az esküvő előtt ejjelen *Olga* álmatlanul, könnyek között fekdött agyában. Elgondolta egész vigasztalan, szomorú életét. Mi lesz belőle, micsoda szenvedések következnek meg ezután. . . .

Össze volt törve testben, lelkében. És ezzel a bánatos fővel, beteg, vergődő lélekkel menjen az esküvőre s mondja ki az igent a kettesbeussel

szívében. De mit eséljón? So előre, se vissza most már nincs ut. É a probléma megoldhatatlan.

Mig így gondolkodott magában, egyszerre csak megszólalt ablaka előtt é zene, az a szászor áldott é atközött hívós zene, amely megírtni a lelküket tükör, apró húrjait s rezgő akordjaitól felgyújtja alyt szemet é szerelmem é faldalmat. — *Szomorúan* sírt, zokogott a hegedű s valaki raggatóttan, állg hamogatóttan ennekel kíséri: . . .

Fesske mádr visszatért már, tavassz hirtelen önmagam. Itt van már a kéklet is, de nem ahogy én vártam. Most tartás az esküvőjét más helyrevaly é hűtelen. Te is harudás, fesske mádr é nem tavasz é én nekem. . . .

Ölgnék, mint halvány a szívébe szurtak volna. Úgy fekdüt ott mintha nyomodlatlanul, mint egy lepelt, Majd felkelt, inogva, tántorgva az alálkhoz halott — kiléktintett, s amit megelátt ott a szereltem fértit, két kezével arckát elkarvára, faldalmotól összelelten, a falhoz támaszkodva, — nem bírta ki tovább. . . .

Geza! *Geza!* Ezekkel a szavakkal s egy halk sikolyal összeszét é fonyes parketten, mint egy kettőcört, elhervadt viragszó . . .

A zene elhaltogott! Kűnn a esilagok milliárdjai ragyogtak be az eget, majd a hold ezüstfénye világította be a most már boldog, örök phénoró ter leány márvány-fehér arcát. . . .

golyó, szines-golyó játék, baba, szinesbaba, monoeo, mariandó, birhics, ezeldobás s egyéb hasonló természetű játékokat és műveleteket betöltöttá.

Czokoryár Zakánban. Nemsokára czokoryár fog letészni Zakánban, Zsely gróf birtokán. A vállalatot egy helyi közéletű finanszírozza, de a tőke egy órád rész hazánkban lesz elhelyezve. Úgy halljuk, hogy a részvétel-szalut elnéke maga a gróf lesz.

— **A czimbalmos és az uri leány.** Újra egy füstökös czimbalnyerő s újra egy finom ur leány. Egy napj fáldítókos szép, fiatal leányba beleszeretett egy ottani czimbalmos czigányba. Szép barnakéjú gyerek volt ez a czigány, s a szép magyart notákat gyönyörűen tudta kiverni a czimbalmon. Hiba volt az ur leány születnie mindent ellenezve, czigánymenyeske lett a szép leánynál. Az erdekes pár vasárnap lepett házasságra az ottani anyakönyvezés előtt és azután egyházzal is megáldották frigyüket.

— **A budapesti „Mensa Akademia Egyesület” az 1901—1902. tanév I. felvére a következő pályázatot hirdeti:**

1. Az egyesületi választmány által betöltendő mintegy 120 ingyenes, illetve feljuttatás ebedjegyre. E helyekre csak tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak. A kérvény az elnökséghez czimzandó. **„Bajtár szék.”** Vigyező Szándor, cs. és kir. kamarás ur. Moltasság által betöltendő negy ingyenes ebed-és vacsorajegy. A kérvények az alapítványhoz czimzandók. E helyekre csak keresztyény, tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak.

3. Háromszék, Torontál, Trencsén és Ung vármegyék, — Pozsony, Szabadka, Szatmár-Nemeti és Temesvár sz. kir. városok ainsáipája ill. polgármestere által betöltendő egy-egy ingyenes ebed és vacsorajegy. E kérvények az illetékes világi hatóságokhoz czimzandók, az illetékesek világi feljuttatás-ével, a meynyen ezen alapítvány helyekre ebed sorban csak az adó illetékesek tarthatnak igényt. E helyekre tudomány és műegyetemi hallgatók pályázhatnak.

Minden helytelen kérvényekhez mellékelendő: a) index v. indexmásolat (első éveseknél érettségi bizonyítvány, b) a részletekre is kiterjedő szépségügyi bizonyítvány. A kérvények (az alapítvány helyekre is) az egyesületi hivatalos helyiségbe (IV. Molnár-utca 11. sz.) adandók be. A 2. és 3. utáni kérvények beadási határideje szept. 12. az 1. állati szept. 20.

Irodalom.

— **A „Zenélő Magyarországnak” zongora és hegedű zeneműfolyóirat** 10-ik füzeté következők szerint zeneműfolyóiratok tartalmazza: 1. Lengyel Miska „Automobil esirődt” mely 3 magyar nőfaló: egy mint — „Nagyágos ur” — „Eperjuki szöke vagy lány” — és „Új a csizmadé de szerelm” — van összeállítva. II. Brathus E. „Lilly szörkös” dallamgazdag kerinyőjét.

Ily gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő-Magyarországnak” minden füzete. Evesként 24 füzet minden füzet 10—10 oldal tartalommal a legjobban megvalósított kiváló sikerű újságokból összeállítva jelenik meg. Előfizetési ára egész évre 24 oldal tartalomra 12 korona, felvére 6 korona negyedrétre 3 korona. Egyes számok ára 60 filler. Előfizetési a most folyó IV. évfolyadra a „Zenélő-Magyarországnak” (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában, Budapest es ten VIII. József-körút 24. ánonnan jgynkeket ingyen s bérmentve küldenek.

CSARNOK

Baba kutja

— történeti beszély —

Irtá: E. Dervarics Kálmán.

(Folytatás.)

1603-ik évi június hó 14-e . . . Dobronokan vagyunk, a Vízkereszt napján a török s tatársorodó alá a hegyekre menekült nép, vagy a szomszéd községekből beözönlött új lakók így rövid idő alatt valóban deseresést munkát végzőtek: a feljuggott s lerombolt Dobronok bünánu-

tos szorgalommal hannaiból feltámasztották. Luthár Ferencz uralka esinos külsőjevel, s e körül volt nagyserű uraként nagyban emelte a város díszét.

A nap már lemenően volt, s a kert fák hosszú árnyékot vetettek a földre. AII Baba és Luthár Ilon egy bokoroknál beültözött körében volt padon ültek, s lézárson dobogó kóbellé beleszólettek a boldogságról s a szép jövőre, s elhatározták, hogy a holnapi napon történő egybeülelésük után nyomban Vasvármegyébe utaznak, hogy a mezes heteket Ilon atyjának a tótsági helyek közt vadregényes völgyében elrejtött földön kastélyjában babilonnal élvezhesék.

„Hissen már most is a tied vagyunk” — válaszolta Ilon feleségejt Aljának ölebe hajtva — „tied azon percet óta, a melyben engem abból a kamzási pokolból kiszabadítottál.”

„Igaz kedvesem, hogy onyim vagy” — folytatta Alja — „de meg egy nagy akadály van közök, a mely holnap szót elhárítva leste”.
— „Mino akadály?” — kérde Ilon megkötőkéven — „én semmi akadályt sem ismerek feltöké közt, én teged főn szeretlek s te azt viszonold, s így köztök nem lehet sem akadály, se külfömbser.”

„Az a külfömbser kedvesem” — folytatta AII Baba — „es akadály, hogy én most meg moham-medén válnék, vagyis a II feljöttésként szertit pogány vagyok s így állapotban veled törvényes házasságra nem lehetnek, de holnap ez az akadály is megszűnik, mert esküvő előtt átterek a te hitedre, s aztán azt az Isten fogom imádni, a ki te imádsz s ezen Isten szent oltára előtt esküszünk egymásnak örök hűséget s csakis annak megöréltene után mondhatlak igazán egynekem.

„Kedves Alim!” — sohajta Ilon lilomkárját Aljának nyaka köré fonva — „de boldogok leszünk.”

Aztán gondolatokba merültek s álmódoztak az örökke tartó szerelméről s nagy, igen nagy boldogságról.

Ily találta őket az éjfé.

De mi ére? mino zavart láma háborítja a csendes éjszakát? A toronyban rémesen kongának a harangok, az eget vérvörös szín borította, az utcázán lassú sziesegélt szaladnak az emberek fel, a jayveszőkkel kiádknak érteletlen szavakat.

AII Baba és Ilon felugrának s futnak a kert ajtaja felé, itt az edes atyjával Luthár Ferenczezt találkoznak; a ki dult arccal részketve mondja nekik: „Meneküljétek kedves gyermekeim, azt beszél az utcán, hogy egy ötven főből álló török-tart csapat érkezett, s a te kiadatásodat követeli, meked megtagadása esetén leóli a lakosság s ismét feljugga s lerombolja városunkat, ket házat már fel is gyújtottak, jelt megkötésük az ógn, nezzétek!”

„Borzasztó eset!” — sohajta AII Baba az égre tekintve.

„Az embernek legfőbb kincse az élete” — folytatta az apa — „siessetek hát menekülni, a lakosság is szieflyeltott, mindenki iparkodik életet megmenteni, én is a hegyek közé bujdosom, nektek pedig azt tanácslom, hogy siessetek a bakonkai völgybe jutni, s abban gyorsan haladva hamarjában Vasvármegyébe értekt, ott már nem feltek leheté támadásukot, mert senki sem fogja tudni, hogy hova mentétek.”

„Köszönjük kedves atyjám a jó tanácsot” — mondá Ilon zokogva — „s azt veled is fogadjuk, jgy kedves Alim siessünk; Isten veled kedves atyjám, adja Isten, hogy viszontálthassuk egymást.”

„Éj nem hiszem én azt” — szólta AII Baba szomorúan — „én már tegnap egész nap retgettém ott az éjszakai s éjretemen csakugyan megvalósult. Isten vele kedves Atyjánk.”

(Folytatása következik.)

1388.1901. tkvsz.

Árversési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbíroság mint telek-könyvi hatóság közhíre teszi, hogy Jozsef ügyvéd alsó-lendvai lakos végrehajtának az idő-közben elhalt öze, Lörincz Ferenczezt örökösökéi által 84 korona lakos végrehajtat szvendett fölött 84 korona 28 filler tökévelékes és jar. iranti végrehajtat ügyében az alsó-lendvai kir.

bíroság területen lelt Lenti-Kápolna közege ingatlanban fekvő a l-kápolnai 177. sz. tkjben $\frac{1}{2}$ s. sor 440-a hrsz. az adó alapján 189 koronára becsült;

a l-kápolnai 177. sz. tkjben $\frac{1}{2}$ s. sor 441. és 472. hrsz. az adó alapján 134 koronára becsült; a l-kápolnai 177. sz. tkjben $\frac{1}{2}$ s. sor 489-b. hrsz. az adó alapján 52 koronára becsült; a l-kápolnai 177. sz. tkjben $\frac{1}{2}$ s. sor 708. hrsz. az adó alapján 118 koronára becsült; a l-kápolnai 177. sz. tkjben $\frac{1}{2}$ s. sor 880. hrsz. az adó alapján 295 koronára becsült;

a l-kápolnai 177. sz. tkjben $\frac{1}{2}$ s. sor 11-2. hrsz. az adó alapján 85 koronára becsült s a l-1-2. által bejegyzett örevez. Ferenczezt szék. Kovács Anna jogán a B 4-7. által bejegyzék szerint Lörincz Pál, Lörincz Janos, Lörincz Kálmán Kis-kor és Lörincz Tere kiskorú örökös arányban megílltő egész ingatlanokra 189, 134, 52, 118, 235 és 85 koronában cenzel megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megílltő ingatlanok az 1901. évi **október hó 25-ik napján** ó. 10 órakor Lenti-Kápolna községben a községbíró hazánál megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikáltási áron alól is eladattí fognak.

Árverezni szándokozó tartoznak az ingatlan rész becárának 10%-át keszpenzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfofalmam számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügyminisrter rendelet 8. §-ban kijelölt okoképpirban a kiküldött óvadékok kifizetéséig, vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánáptnekre a bizonyosnál előleges elhelyezéséről kikáltott szabályszerű elismervevnt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván 1901. évi július hó 18-ik napján.

Az a.-lendvai kir. bíroság mint telek-könyvi hatóság.

Dr. Andraiovics, kir. albiró.

1901.1901. tkvsz.

Árversési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. járásbíroság mint telek-könyvi hatóság közhíre teszi, hogy Dr. Vrataries Iván kasszombati lakos és Öregzi lakorepventer (Orsi szíptelen) együttes végrehajtának Szöke Mihály hozzafuiai lakos végrehajtat szvendett elleni 250 kor. illeté 1200 kor. tökévelékes és jar. iranti végrehajtat ügyében, az alsó-lendvai kir. járásbíroság területén lelt, leendő lakos ingatlanban fekvő a leendőlakos 87. számú tkjben foglalt 1. 2. és 5. sor. 121. és 150. hrsz. ingatlannak B 19—20. által Szöke Mihály $\frac{1}{2}$ -ad s az adó alapján 530 koronára becsült $\frac{1}{2}$ -ad részbeni jutalekára 530 koronára; az ugyanezen 12. sz. tkjvi. 1. 2. és 5. sor. 119. és 149. hrsz. által foglalt $\frac{1}{2}$ -ad részben Szöke Mihály $\frac{1}{2}$ -ad részben Göncz Ferencz tulajdonostól, a végtr. törvény 156. §. s az adó alapján 290 koronára becsült egész ingatlanra 290 koronára; az alsó-lendvai 217. sz. tkjvi. 1. 1—2. s. sor. 160. és 161. hrsz. $\frac{1}{2}$ ad részben Szöke Mihály végrehajtat szvendett $\frac{1}{2}$ -ad részben Göncz Ferencz és Tusz Anna $\frac{1}{2}$ öz. Horváth Vendelétől, a végtr. törvény 156. §. és az adó alapján 104 koronára becsült egész ingatlanra 104 koronára, a leendő lakos 238. sz. tkjben foglalt Szöke Mihály neven álló $\frac{1}{2}$ s. sor. 131-a. hrsz. s az adó alapján 53 koronára becsült egész ingatlanra 28 koronára; a végtr. lakos 258. sz. tkjben foglalt ugyanez Szöke Mihály kizárókos tulajdon képező $\frac{1}{2}$ s. sor. 99-b. hrszám (ház. udvar, kert) a végtr. törvény 148. §. és az adó alapján 666 koronára becsült egész ingatlanra 666 koronában cenzel megállapított kikáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megílltő ingatlanok az 1901. évi **szepember hó 3-ik napján** délelőtt 10 órakor az alsó-lendvai kir. bíró hivatalában megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikáltási áron alól is eladattí fognak.

Árverezni szándokozó tartoznak az ingatlan becárának 10%-át vagyis keszpenzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfofalmam számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminisrter rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékoképpirban a kiküldött óvadékok kifizetéséig, vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánáptnekre a bizonyosnál előleges elhelyezéséről kikáltott szabályszerű elismervevnt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1901. évi május hó 20.

Az a.-lendvai kir. bíroság mint telek-könyvi hatóság.

Huf. kir. albiró.

Ezt az igazi műveltséget oltathatá be a vidék lakosságába az ilyen kulturintézet. Ilyen műveltségűvel nevelve a kulturintézet s módot nyújtana a vidék lakosságának az ismerésre. Legáltal megírnyitana az ilyen ismeret fele a vidéket s már maga ez az irányítás is nagy haladás volna a mai állapotokhoz képest, mikor a vidéken nincs semmi, ami irányítani tudná a vidék lakosságát és buzgalmat kellene benne a kulturális haladásra.

Természetesen a kulturpalotákban képügyintézet is helyet foglalnának. Nem sürgethették tehát eléggé, hogy teremtsenek a vidéken kulturpalotákat. Ez emelne a vidék életét a művelődési intézményekben is európai nivóra.

HIREK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a VI. évfolyam harmadik negyede lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátréltakban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétkúdesében fennakadás történjen. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **Közgaz. bizottsági ülés** volt 13-án gróf Jankovich László dr. főispán elnöklet. A felolvasott alispáni jelentés szerint a házi állatok egészségi állapota kedvezőtlen volt. A gazdasági viszonyok rosszak a húsgazdálkodás; személyes és vagyoni-biztosítási veszélyeztetés nem volt; Brunner Gusztáv aszpaktyervező helyettes díjat felmentek.

— **Vad áll helyzet kezdője** ezim alatt e lapok 13. számában — más lapok nyomán — közöltük, hogy Török Ernő mazarombati kir. közegegy ellen 21 fegyelmi ügyben október hó 20-án lesz a tárgyalás. — E híreket közegegyi avval, hogy a számbalvehi kir. törvényesek, mint közegegyi fegyelmi bíróság, a kir. ügyészeq indítvány alapján 50 hivatalból és 1 magán panaszra által indított panasz elvetélt már; most hátra van 21 hivatalból és 1 magánpanaszra által kért fegyelmi ügy. Ez a tenyalás igazsága.

— **Kitüntetés gazdasági cseléd.** Bellenészen, mint nekünk írják, szép úmep volt vasárnap délelött, Ekor adta át **Szomodis** Victor alsó lendvái főszoigabíró a földmívelésügyi miniszter

képviselőben **Kóter** István gazdasági eselőnök azt a díszoklevelet, továbbá 50 koronát, melyely a miniszterün harminezóves his szolgálatát és uraságához való hűségét kitüntelte. Ez úmnap a ümnepek előmversője megelgort fr. Zichy Aposton v. h. b. Inácson családijával, az uradalom tisztikara, a papsg és a környék lakossága igen nagy számban. Maga az ömnap rövid volt és tulajdonképpen két beszélőből állt. Az egyiket az elnök, Szomodis Victor főszoigabíró mondta a következőkben:

Kezgyemes uram!

Igon tiszteletl ünneplő közönség!

A földmívelésügyi n. kir. miniszter úr ó excellentijára Kóter István bellinezi gazdasági eselőnök hű és hosszas szolgálatának előmversője oklevéllel tiszteletti ki és részere 50 korona jutalmat volt kegyes adományozni.

Össejöittünk itt e mai napon, hogy az oklevéllet és a jutalmat annak ünnepelesen kézbesítsük.

Kezgyemes uram! Igon tiszteletl ünneplő közönség! Anyit ére az ember a mennyit a munkája! barnyi előhivatása, foglalkozása legyen vataknék lássa meg valaki a napvilágot a legkisebb könyvböban, vagy a legfényesebb palotában, közegegyekkel meg magaval e földre, amelyek annál nagyobbak, annál kiterjedtebbek, minél előkelőbb az illető társadalmi állása.

A ki ezen közegegyeségek lelkiismeretes pontosságal teljesíti, a ki azoknak megjelölés e beletitli hivatalát, az hasznos polgár a hazának, az jó hazai! — Tehát a szorgalom, a munka, a hivatásához, a foglalkozáshoz való ragaszkodás, odaadás, hűség képezi az egyeni érték meit! Nincsen szereyebb foglalkozás, mint a gazdasági eselőde és ime az is elismerésben, kitüntetésben részesül e méltan! Mert a eselődek gazdájához való ragaszkodása, hűsége, erénye és hogy valaki erényekkel gyakoroljon által nagy erkölcsi erő szűksége. Ezen erkölcsi erő e lelek műveltségéből és a szív jószágából szokott fakadni, hol az egyik hiányzik fokozottab meretleken kell megjelenni a másnak.

A eselődek ragaszkodása, hűsége eskais annak lelki jószágolt származik, az pedig oly kiváló egyeni tulajdon, mely jutalmazásra díszreort érdemes, és huzdító példánál kell hogy szolgajon.

Az a eselőde a ki dolgozik, a ki his gazdájához annak agyában tevatnak nem szülemlekedez, de azokat he sem fogadja és soha sem lesz a társadalmi rend ellensége, bekesen teljesíti közegegyesét és jutalmát a közegegyes teljesítés, des öntudatból meríti, megelégedett és boldog ember, mely a tunya munkakerülő, naplopó, ehezkegdelekenküki más szükségleteinek kiegyeltesésé hozza túl a mellyel, erkölcsös életet él, ehangsúlyos és fenálló társadalmi rendnek megelengedő ömnapival, a világgal szívebe lelebbe lapozdik az ingszeg és gyűlölet, faj neki a másnak jelöde de

nem keresi annak forrást, kezd kiből minden ellen, éveszvi illő teletsgésg, rombol, bűntény, minden szörnyek, jólekek forrása a tisztas munka, a telenség, munkakerülés pedig a büntetőjebe, a bukásba vezet.

Ti többi eselődek kik ma itt össze seregeltetek ne nézetek ilyen szemmel Kóter István jutalmazását tisztelettel, szeretettel vegyetek ő körül legyen a huzdító példai reatoz nevez, hogy majdn ti is hasonló jutalmazásban, kitüntetésben részesüljétek.

Es most lépjen elő Kóter István vegye át ezen oklevéllet és jutalmat örije meg híven mint ete büszkeséget és mint szent ereklyét hagyja hátra majdn utódijára, hogy a késő utok is felbuzdolon, epüljön példaján. —

A főszoigabíró beszéde után **Kollár Péter** plebánus lepett az emelvényre és ugyancsak tartalmas, példaképes bővelekké vendégilyi beszéddel huzdította a hallgatóságot a munka érdemének elismerésére.

— **A helybeli kir. templomban ma vasárnap** fél 7 órakor rezgel kiralyuk ó felség születésnapja tiszteletére ünnepelesen istentisztelet tartanak.

— **Vigyázatlanság áldozata.** Dobronakon f. hó 15-én a hajnali órákban Herman János jómódú gazda vejét szoljaq agyonlötöte. Az illelo esemény Topliczara készült. Amint Herman veje a szolja kamrában levő szekrényből ruháját kieszde, annak fiókájában egy pisztolyt vett észre, mint szintén magával akart vinni. A szolja elakarta venni gadjutatót a pisztolyt, mi ugylátszik sikerült is neki, mert a pisztoly az ő kezében sült el és Herman vejét nyakában találta. A történet után bemekent a szobába hol a megsebesült össezett és meghalt. Herman János, mint volt közegegy bíró a gyilkost a helybeli kir. járásbíró-aghoz kísértette.

— **Vármegyei tiszviselőki fizesetésre** rendezése ügyében hazai bizottsági közegegyes határozatot a helygimnázium a következő leíráttal hagyja jóvá: „A folyó évi május hó 13-án tartott bizottsági közegegyesen hozott határozatát, amelyely a mult évi szeptember hó 10-én tartott bizottsági közegegyesen hozott határozatának a tiszti főorvos és a járási orvosok fizesetésének felmérésére vonatkozó része ódo módosítottát, hogy a tiszti főorvos részere 400 K. lakpénzt állapították meg, a 12 járási orvos fizesése pedig egyenként 350 K-ra emellett fel, valamint a most idézett határozatnak a fizesés eseményekre vonatkozó egyedi rendelkezést jóváhagyom. — Jóváhagyom továbbá a folyó évről hozott határozatában foglalt, helyesbítéssel hozott határozat azon részét is, amelyely a tiszti- és szola szemelnyezet- és a kezelőszemelyzetből az iradatszíték helyzetének javítása céljából megállapított módjoktat mellett öddvecs korpótt rendelkezésel határozom.

— **Beitöltöt szerencsejátékok.** A helygimnázium a tudatlan nép kiszámolatlására alkalmas faluhelyeken, vásárok alkalmával üztöt következő szerencse játékokat: hozdoható tekebaj-játék,

meg Gézával, de már mielőtt beszélte vele, ismerté szép és jó tulajdonságairól s művészes játékaival, mindenké ráfogta s mindig nevetve fagatnak, mint zimbóral-é is az ördögökkel, mint az olasz Paganini mester. Ott, mikor először beszélt vele, érezte, hogy megtalalta azt, akit ideális, abszolút, levele oly régeza keresett. Egészzen olyan volt, mint a miylen idegét és ó lényagos fantáziája alkofott magának tükör, tükrölni önkén. A két fiatal lelek hamar megértette egymást. Nem voltak be soha szerelműek; de tudták jól mindketten.

Szerelmük kezdetével Olga előtt egész más, új világ nyílt meg, megváltozott világnézetük. Ez a szerelen betöltötte egész valóját, bevillagította szívet. Boldog volt. Szerette volna az egész szép ragyogó mindenséget magához illyeni. Áltja nem szívesen látta azt, hogy Olga szíveben a szerelmen Géza iránt napról-napra jobban bontogatója szármait. De Olga ezzel nem törődött, gondolta, majd csak belezegyk, ha látja, hogy mennyire szereti, s majd csak néki adja. De mer, ugy lett! Misképv volt megírva a csillagokban! . . .

Egy delután Géza sápadtán jött hozzá s mondta, hogy holnap utaznia kell, át lett helyvezve — messzire. Mint a tiszta, felhőtlen égbe lecsapó villám oly hirtelen jött ez a reájuk néző oly szomorú, lesújtó hír. Nem sejtették okát, az hogy miért történt ez, s hogy ki idézte elő a választ. Ezen a delutánon aztán elmúltak egymásmel mindaz, ami oly regem marta szívüket. Elmúltak, mennyire

szeretik egymást s hogy harmadik is várnak egymásra. A férfi ajkától, mint a lava, úgy öntött a reg elfojtót érelem. Esküdtö, hogy *nem lesz hitlen* varja meg visszatérlet s akkor — majd miylen boldogan lesznek. Csak egy hosszú, szenvedés és megis boldog életnek, melyben lelkük és egy vegeknélküli, mámoros esök, melyben ajkuk össezöltek, — volt rá a telet.

Miótt elment tőlük Géza, elővette hegedőjét s lassan, mintha csak szemeknek bámulóval szembe simogatta volna végig a hurokat, játszmái kezdte csodásan: . . .

Fooske madár után indult, az idé is özre jött. Elbeszartam én is toled, fajt a lelkem, nagyom fajt, Esküdtöted, megígérted, hogy örök lesz a hűséged. Megsokkoltál e és esküt után, mindent hittem teneked. . . .

Géza távozása után fél évre, kitünteté Veressy Olga és Lenkey Artúr esküvőjét. Az apját imadásig szerető gyermek nem mondott ellen apa kívánásának . . .

Az esküvő előtt ejjelen Olga álmátlanul, könnyek között felelt agyában. Elgondolta egész vigasztalan, szomorú életét. Mi lesz belőle, micsoda szerencséd következnek meg ezután. . . .

Össe volt törve testben, lelkében. És ezzel a háttér fölvel, vergődő lélekkel menjjen az esküvőre s mondja ki az igent a ketsebbeessé

szívében. De mit esáldjon? So olóre, so vissza most már nincs ut. Ez a probléma megoldhatatlan.

Mig így gondolkodott magában, egyszerre csak megszólalt alakja előtt e zene, az a szászor áldott és átkozott hívés zene, amely megírta a léleket tükör, apró húrjait s rezgő akordjaitól felnyitja oly szeméit a szerelmen és fadjalton. — Szomorúan sírt, zokogott a hegedű s valaki raggatóttan, alál hallhatatlan enekel kiseri: . . .

Fooske madár visszatért már, tavasz hírdet jönnék. It van már a kéklet is de nem ahogy én vártam. Most tartás az esküvőt még leegyevny a hálón Te is harudsz, fooske madár s nem tavasz ez én nekem. . . .

Ölagnék, mintha volna szíve szurtak volna. Ugy fekdött ott halványan mödözzalattan, mint egy halott. Majd felkelt, inogva, táncorgva az alhalhoz lepett — kitékintett, s amint meglátta ott a szerelert ferít, két kezével arcazt eltakarva, fadjaltonól össeförtéren, a falhoz támaszkodva, — nem bírta ki tovább. . . .

Géza! Géza! Ezekkel a szavakkal s egy halk sikolylyal össeesztet a fenyes parakkal, mint egy kettőcöt, elhervadt viragszál . . .

A zene elhallgatott! . . . Kűnn a csilagok milliárdjai ragyogtak be az eget, majd a hold ezüstfénye villogtatta be a most már boldog, örök pihenőre tett leány márványfoher arcazt. . . .

golyó, színes-golyó játék, baba, színesbaba, monom, mariandó, bírhis, cseholdás s egyéb hasonló természetű játékokat és műveleteket betöltötte.

Czokorgyár Zakányban. Nemskóra czokorgyár fog létesülni Zakányban, Zichy gróf birtokán. A vállalat egy helyi köznevelési finanszírozza, de a tőke egy ötöd részét hazánkban lesz elhelyezve. Ugy halljuk, hogy a részvételért elegendő maga a gróf les.

— **A czimbalom és az uri leány.** Újra egy füstöképű czimbalomgyerek s újra egy finom uri leány. Egy pápai földirtókész szep, fiatal leány beleszerelt egy ottani czimbalom czimbalomgyereke. Szép barnaképű gyerek volt ez a czimbalom, s a szép magyar notákat gyönyörűen tudta kiverni a czimbalomán. Hiába volt az uri leány szüleinek minden ellenszere, czimbalomgyerekeket felt a szép leányból. Az érdekes pár vasárnapi legett házasságra az ottani anyakönyvezelő előtt és azután egyháziilag is megáldották frigyüket.

— **A budapesti „Mensa Academica Egyesület” az 1901—1902. tanév I. félévére a következő pályázatot hirdeti:**

1. Az egyesület választmányja által betöltendő mintegy 120 ingyenes, illetve feldíjas ebédhelyet. E helyekre csak tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak. A kérvény az előzőkhez czimzandó. Kérve van a Bőjári úti Virágzó Sándor és és kir. köznevelési főosztály által betöltendő négy ingyenes ebéd-és vacsorahelyre. A kérvények az alapítványokhoz czimzandók. E helyekre csak keresztény, tudomány-egyetemi hallgatók pályázhatnak.

3. Háromszek, Torontál, Trenesca és Ung vármegyék, — Pozsony, Szabadka, Szatmar-Nemeti és Temesvár sz. kir. városok ainsáipán ii. polgármestere által betöltendő egy-egy ingyenes ebéd és vacsorahelyre. E kérvények az illető törvényhatóságokhoz czimzandók, az illetékesek világról feljuttatás-ével, a mennyiben ezen alapítvány helyekre első sorban csak az adó illetékesek tarthatnak igényt. E helyekre tudomány és műveletmi hallgatók pályázhatnak.

Minden helytelen kérvényekhez mellékelendő: a) index v. indexmásolat (első éveseknél erőteljes bizonyítvány, b) a részletek is kiterjedő szélességi bizonyítvány. A kérvények (az alapítvány helyek kivételével) az egyesület hivatalos helyiségében (IV. utoljára II. sz.) adandók be. A 2. és 3. alatti kérvények beadási határideje szept. 12. az 1. alatti szept. 20.

Irodalom.

— **A „Zenélő Magyarországról” zongora és hegedű zeneműfolyóirat** 16-ik füzetét következő szep. zeneműfolyóiratok tartalmazza: I. Lengyel Miska „Antonióbeli esztendő” mel. 3 magyar nótából: **egy mint — „Nagyságos ur”**, „Eperjúk szöke király” — „Éj a esztendő es eskősgör” — van összeállítva. II. Braunus E. „Lily szerezelm” dallamzongoró keréngőjt.

ly gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő-Magyarországról” minden füzeté. Evesként 24 füzet minden füzet 10—10 oldal tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikeres udomszökök összeállítva jelenik meg. Előfizetés ára egész évre 242 oldal tartalommal 12 korona félévre 64 korona négyzetére 3 korona. Egyes számok ár 60 filler. Előfizetve a most folyó IV. évfolyadra a „Zenélő-Magyarországról” (Klönker Ede) zeneműkiadói hivatalában, Budapestben VIII. József körút 24. sz. 24. honnan jégzeketnek ingyen s bérmeutve küldenek.

OSARNOK

Baba kutja

— történeti beszély —

Írta: E. Dervarics Kálmán.

(Folytatás.)

1603-ik évi június hó 14-e . . .

Dobronakon vagunk, a Vízkereszt napján a török s tatárszere elől a hegyekre menekült nép, egy s a szomszéd községekkel beözönlött új lakói így rövid idő alatt nagyobb díszeset munkát végeztek: a felgyújtott szerelomból Dobronakot bünal-

tos szorgalommal hamaiból feltámasztották. Luthar Ferencz uralka esinos külsőjevel, s e körül volt nagyszerű kerttel nagyban emelte a város díszét.

A nap már lemenőben volt, s a kerttől fák hosszú árnyékot vetettek a földre. Ali Baba és Luthar főnök egy bokorokkal beültetett körben volt padon ültek, s lázasan dologok kóbellét beszélgettek a bódoságról s a szep jóvőről, s ellátásokról, hogy a holnapi napon történő egyetemesül ottan nyomban Vasvármegyére utaznak, hogy a mezes heteket lon atyjának a főtsági hegyek közt vadregényes völgyben elrejtett ottan kastélyjában batoritálom élvezhessek.

„Angyalom főnök!” — kezdte meg a beszélgetést Ali Baba — „mily boldog leszek én holnap, midőn esküvő után végleg enyimek mondhatlak”.

„Hiszen már most is a tied vagyam?” — válaszolt lon főjegekkel Alijának glebe javlja — „tied azon perc azóta, a melyben engem abból a káoszán pokolból kiszabadítottak”.

„Igaz kedvesem, hogy enyim vagyam?” — folytatta Ali Baba — „de meg egy nagy akadály van közöttem és te”.

„Mino akadály?” — kezdte lon főjegekkel. — „En semmi akadályt sem ismerek köztök közt, — en teged forrom szeretlek s te azt viszonozod, s így köztünk nem lehet sem akadály, se külbombeg”.

„Az a különbség kedvesem?” — folytatta Ali Baba — „és akadály, hogy én most meg mohamedán vallású, vagyis a ti főlegfőtségi szerint pogány vagyam s így állapotban veled törvényes házasságra nem lehetetek de holnap ez az akadály is megszűnik, mert esküvő előtt áttérek a te hitedre, s aztán azt az Isten fogom imádni, a te is imádsz s ezen isten szent oltára előtt esküszünk egymásnak örök hűséget s eskás annak megőrzésére után mondhatlak igazán enyimek.”

„Kedves Alim!” — sóhajtá lon főjegekkel Alijának nyaka köré fonva — „de boldogok leszünk”.

Aztán gondolatokba merültek s álmadoztak az örökbe tartó szerelméről s nagy, igen nagy bódoságról.

Igy találta őket az éjfel.

De mi ez? minő zavart látma habortja a esendes éjszakát? A toronyban rémesen konganak a harangok az eget vérvörös szín borítja, az utcán lázas szieszettel szaladnak az emberek fel a alá, jajveszeregnek kibábilnak érthetetlen szavakat. Ali Baba és lon főjegekkel a futnak a kert ajtaja felé, itt az edes utyavál Luthar Ferenczettel találkoznak, a ki dult arccal reszketve mondja nekik: „Meneküljétek kedves gyermekeim, azt beszél az utcán, hogy egy ötven főből álló török-tartár csapat érkezett, a s a kiadatásukat követeli, mindegy megtagadásra esetén loóli a lakosságát s ismet felújítja s lerombolja városunkat, két házat már fel is gyújtottak, jele megjelátszik az égen, zezetlek”.

„Borzasztó eset!” — sóhajtá Ali Baba az égbe tekintve.

„Az embernek legfőbb kinsze az élete” — folytatta az apa — „siessetek hát menekülni, a lakosság is szelfeljutott, mindenki iparkodik életet megmenteni, en is a hegyek közé bujdosom, nektek pedig azt tanácslom, hogy siessetek a bakonki völgybe jutni, s abban gyorsan haladva hamarjában Vasvármegyére érhetek, s ott már nem feltétlenül támaszkodni, mert senki sem fog tudni, hogy hova mentetek”.

„Köszönjük kedves atyám a jó tanácsot!” — mondá lon zokogva — „s azt is megfogadjuk, jer kedves Alim siessünk; Isten veled kedves atyám, add isten, hogy viszontlátassuk egymást”.

„Ej nem hiszem én azt” — sóltá Ali Baba szomorúan — „én már tegnap egész nap rettegtem ettől az éjszaktól s előzetem csakugyan megvalósult. Isten veled kedves Atyám”.

(Folytatása következik.)

1338 1901. tikvsz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-landvai kir. járásbírósig mint telekényvi hatóság közhíre teszi, hogy Nagy József ügyvéd alsó-landvai lakos végrehajtaton az időközben elhalt ög. Lőrincz Ferencz sz. Kovács Anna volt l-kápolnái lakos végrehajtást szennvedett ellentétül az őt illető törvényes árverés s ár. iránti végrehajtási ügyében az alsó-landvai kir.

járársig területen lévő Lenti-Kápolna község határában fekvő a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 1$. sor 440. a. hrsz. az adó alapján 139 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 2$. sor 441. és 472. hrsz. az adó alapján 134 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 3$. sor 480. b. hrsz. az adó alapján 152 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 4$. sor 708. hrsz. az adó alapján 118 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 5$. sor 830. hrsz. az adó alapján 235 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 7$. sor 190. b. hrsz. az adó alapján 85 koronára becsült a B-1-2. alatt bejegyzett Lőrincz Ferenczhez szül. Kovács Anna jogán a B-4-7. alatti bejegyzések szerint Lőrincz Pál, Lőrincz János, Lőrincz Kálmán kiserkoru es Lőrincz Teréz kiserkoru egyenly arányban megillető egész ingatlanokra 189. 134. 52. 118. 295. és 85 koronában ezenem megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi október hó 26-ik napján d. e. ok 10. araker Lenti-Kápolna községben a községbíró hazánl megtartatandó nyilvános árverésben a megállapított kikáltási árban alól is eladhatni fognak.

Árverésni szándékokoz tartoznak az ingatlan részek Becsárának 10^{1/2} adt. keszpenzben, vagy az 1881. LX. t. ez. 42. §-ban jelzett árfolyamnal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt övadékekért értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. ez. 170. §. értelmében a bánatengvezet a bizonyosság előzés elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervevnyét átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendvén 1901. évi június hó 18-ik napján.

Az a-landvai kir. bíróság mint telekényvi hatóság.

Dr. Andrásovich, kir. albíró.

1603-ik évi június hó 14-e . . .

Dobronakon vagunk, a Vízkereszt napján a török s tatárszere elől a hegyekre menekült nép, egy s a szomszéd községekkel beözönlött új lakói így rövid idő alatt nagyobb díszeset munkát végeztek: a felgyújtott szerelomból Dobronakot bünal-

tos szorgalommal hamaiból feltámasztották. Luthar Ferencz uralka esinos külsőjevel, s e körül volt nagyszerű kerttel nagyban emelte a város díszét.

A nap már lemenőben volt, s a kerttől fák hosszú árnyékot vetettek a földre. Ali Baba és Luthar főnök egy bokorokkal beültetett körben volt padon ültek, s lázasan dologok kóbellét beszélgettek a bódoságról s a szep jóvőről, s ellátásokról, hogy a holnapi napon történő egyetemesül ottan nyomban Vasvármegyére utaznak, hogy a mezes heteket lon atyjának a főtsági hegyek közt vadregényes völgyben elrejtett ottan kastélyjában batoritálom élvezhessek.

„Angyalom főnök!” — kezdte meg a beszélgetést Ali Baba — „mily boldog leszek én holnap, midőn esküvő után végleg enyimek mondhatlak”.

„Hiszen már most is a tied vagyam?” — válaszolt lon főjegekkel Alijának glebe javlja — „tied azon perc azóta, a melyben engem abból a káoszán pokolból kiszabadítottak”.

„Igaz kedvesem, hogy enyim vagyam?” — folytatta Ali Baba — „de meg egy nagy akadály van közöttem és te”.

„Mino akadály?” — kezdte lon főjegekkel. — „En semmi akadályt sem ismerek köztök közt, — en teged forrom szeretlek s te azt viszonozod, s így köztünk nem lehet sem akadály, se külbombeg”.

„Az a különbség kedvesem?” — folytatta Ali Baba — „és akadály, hogy én most meg mohamedán vallású, vagyis a ti főlegfőtségi szerint pogány vagyam s így állapotban veled törvényes házasságra nem lehetetek de holnap ez az akadály is megszűnik, mert esküvő előtt áttérek a te hitedre, s aztán azt az Isten fogom imádni, a te is imádsz s ezen isten szent oltára előtt esküszünk egymásnak örök hűséget s eskás annak megőrzésére után mondhatlak igazán enyimek.”

„Kedves Alim!” — sóhajtá lon főjegekkel Alijának nyaka köré fonva — „de boldogok leszünk”.

Aztán gondolatokba merültek s álmadoztak az örökbe tartó szerelméről s nagy, igen nagy bódoságról. Igy találta őket az éjfel. De mi ez? minő zavart látma habortja a esendes éjszakát? A toronyban rémesen konganak a harangok az eget vérvörös szín borítja, az utcán lázas szieszettel szaladnak az emberek fel a alá, jajveszeregnek kibábilnak érthetetlen szavakat. Ali Baba és lon főjegekkel a futnak a kert ajtaja felé, itt az edes utyavál Luthar Ferenczettel találkoznak, a ki dult arccal reszketve mondja nekik: „Meneküljétek kedves gyermekeim, azt beszél az utcán, hogy egy ötven főből álló török-tartár csapat érkezett, a s a kiadatásukat követeli, mindegy megtagadásra esetén loóli a lakosságát s ismet felújítja s lerombolja városunkat, két házat már fel is gyújtottak, jele megjelátszik az égen, zezetlek”.

„Borzasztó eset!” — sóhajtá Ali Baba az égbe tekintve.

„Az embernek legfőbb kinsze az élete” — folytatta az apa — „siessetek hát menekülni, a lakosság is szelfeljutott, mindenki iparkodik életet megmenteni, en is a hegyek közé bujdosom, nektek pedig azt tanácslom, hogy siessetek a bakonki völgybe jutni, s abban gyorsan haladva hamarjában Vasvármegyére érhetek, s ott már nem feltétlenül támaszkodni, mert senki sem fog tudni, hogy hova mentetek”.

„Köszönjük kedves atyám a jó tanácsot!” — mondá lon zokogva — „s azt is megfogadjuk, jer kedves Alim siessünk; Isten veled kedves atyám, add isten, hogy viszontlátassuk egymást”.

„Ej nem hiszem én azt” — sóltá Ali Baba szomorúan — „én már tegnap egész nap rettegtem ettől az éjszaktól s előzetem csakugyan megvalósult. Isten veled kedves Atyám”.

(Folytatása következik.)

1338 1901. tikvsz.

Az alsó-landvai kir. járásbírósig mint telekényvi hatóság közhíre teszi, hogy Nagy József ügyvéd alsó-landvai lakos végrehajtaton az időközben elhalt ög. Lőrincz Ferencz sz. Kovács Anna volt l-kápolnái lakos végrehajtást szennvedett ellentétül az őt illető törvényes árverés s ár. iránti végrehajtási ügyében az alsó-landvai kir.

járársig területen lévő Lenti-Kápolna község határában fekvő a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 1$. sor 440. a. hrsz. az adó alapján 139 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 2$. sor 441. és 472. hrsz. az adó alapján 134 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 3$. sor 480. b. hrsz. az adó alapján 152 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 4$. sor 708. hrsz. az adó alapján 118 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 5$. sor 830. hrsz. az adó alapján 235 koronára becsült;

a l-kápolnát 177. sz. tjkvben $\times 7$. sor 190. b. hrsz. az adó alapján 85 koronára becsült a B-1-2. alatt bejegyzett Lőrincz Ferenczhez szül. Kovács Anna jogán a B-4-7. alatti bejegyzések szerint Lőrincz Pál, Lőrincz János, Lőrincz Kálmán kiserkoru es Lőrincz Teréz kiserkoru egyenly arányban megillető egész ingatlanokra 189. 134. 52. 118. 295. és 85 koronában ezenem megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi október hó 26-ik napján d. e. ok 10. araker Lenti-Kápolna községben a községbíró hazánl megtartatandó nyilvános árverésben a megállapított kikáltási árban alól is eladhatni fognak.

Árverésni szándékokoz tartoznak az ingatlan részek Becsárának 10^{1/2} adt. keszpenzben, vagy az 1881. LX. t. ez. 42. §-ban jelzett árfolyamnal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban, kijelölt övadékekért értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. ez. 170. §. értelmében a bánatengvezet a bizonyosság előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervevnyét átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendvén 1901. évi május hó 30. napján.

Az a-landvai kir. bíróság mint telekényvi hatóság.

Huf, kir. albíró.

PSERHOFER J.

vértisztító labdaccai

évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házigyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az oroszok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek és dugulásnak következményei, mint pld. závar az épkeringésben, májfajdalmak, széképtalank, köhica, aranyer stb. stb.
Vértisztító hatáskövél fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak **vérszegénység** esetében s az ebből származó bajoknál, mint ideges felfűás, sápkór stb. E vértisztító labdacsook nagy lény, hogy szeliden hatnak fajdalmat nem okoznak s így a leggyöngyösb szerzevellett bír egyenként, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacshól áll 21 kr. — 1 tekercs, mely 6 doboz 1 ftt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bármintve: 1 tekercs 1 ftt 25 kr. — 2 tekercs 2 ftt 30 kr. 3 tekercs 3 35 kr. — 10 tekercs 9 ftt 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedüli készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. győgszertára

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségüknel fogva a labdacsook a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak PSERHOFER-fele vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozainak fedelén a piros színben „PSERHOFER“ kézirása látható.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Korona

1 jutalm	600000
1 nyrt.	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
5	30000
1	25000
7	20000
8	15000
31	10000
67	5000
8	3000
432	2000
763	1000
1238	500
90	300
31700	200
3900	170
4900	130
50	100
3900	80
2900	40

50,900 nyrt. és jut. összesen **13.160,000**

Kiváló szerencse

TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Öt millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsüit vevőink.

Az egész világ legesélyesebb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nem-sokára újabb kezdett veszi.

100,000 sorsjegy 50,000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegy **fele nyer** a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizenhárom millió 160.000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervezési árai az I. osztályhoz:

egy nyolczad	frt	—75	vagyis	1.50 korona
egy negyed		1.50		3.—
egy fel		3.—		6.—
egy egész		6.—		12.—

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk, tekintettel arra, hogy a nyereményhúzóok már augusztus hó 13. és 14-én lesznek, azonnal

bizalommal hozzánk küldeni.

TÖRÖK A. és Tsa

BANKHÁZ

Budapest,

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete.

Főarudánk osztálysorsjáték osztályai:

1. Váci-körút 4 a.
2. Muzem-körút II.
3. Erzsébet körút 54.

Rendelőivel levágandó.

TÖRÖK A. és Tarsa főelárusítók Budapest.

Kérek részemre I oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyét a hivatalos tervezettel együtt küldeni. } utánvételezni kérem }
postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Az összegetkorona összegben

Vasuti menetrend.

A.-Lendva-Csáktornya.	A.-Lendva-Z.-Egerszeg.
Indul:	Indul:
7 óra 47 p.-kor d. e.	7 óra 30 p.-kor d. e.
8 „ 54 „ este.	5 „ 40 „ d. u.
Érkezik:	Érkezik:
6 óra 52 p.-kor d. e.	7 óra 37 p.-kor d. e.
5 „ 30 „ d. u.	8 „ 44 „ este.

— Szivarka-hüvelyek. Valódi francia és egyiptomi szivarka-hüvelyek eredeti gyári árban kaphatók Balkányi Ernő papírkereskedésében Alsó-Lendván.

STANDARD

életbiztosító-társaság
Edinburghban (Angolhon.)
Alapítást 1825-ben.
Magyarországi fiók: Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 4. sz.
(Standard-palota.)

Évi bevétel	30.000.000 korona
Külföldi nyereményrészek	170.000.000 korona
Vagyon	240.000.000 korona
Halálesetek folytan kifizetve	484.000.000 korona

A Standard kötvényeink növekedésben előnyei:
Közvetlen hiteltörlesztés. Alacsony díjak. Szabad világkötvények. A kötvények árnyékban tartása díjtalanul elismartható. Többször és előre megállapított visszatérítések. Meg. Államhatóság. Folytatólagos üzletelés. Többször és előre megállapított visszatérítések. Meg. Államhatóság. Folytatólagos üzletelés. Többször és előre megállapított visszatérítések. Meg. Államhatóság.

Díjtalanul kiküldetnek.

HIRDETÉSEK
felvételnek e lap kiadó-
hivatalában.